

עת"א 11291/07 - רונן דנור נגד שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 יולי 2017

עת"א 17-07-11291 דנור(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים ואח'

לפני כב' השופט גרשון גונטובסקי
העוטר רונן דנור (אסיר)
בשם העוטר: עו"ד אילן אלימלך
נגד
שרות בתי הסוהר
בשם המשיב: עו"ד מצדה מועלם
המשיב

החלטה

לפני עתירת אסיר נגד תנאי החופשה שאושרו לו.

1. על העוטר נזיר לרצות עונש מאסר בן 10 חודשים, אותו הוא מרצה במתќן כליה ابو-כביר, כאסיר עבודה. הוא מסוג בקטgorיה ב'2 ומשתתף בסביב חופשот, כשבdag היום יצא לחופשה אחת, שחלפה ללא הפרת תנאים כלשיי מצדו. חופשה זו הייתה בת - 24 שעות, ובמהלכה שהה בתנאי מעצר בית מוחלט. והנה לkrarat החופשה הקרובה, נפסלה אמו של העוטר כמפרקחת, ובנוספ' הוחלט שהוא יבלא גם את החופשה הנוכחית בתנאי מעצר בית. על החלטה זו הוגשה העתירה שלפני.

2. לטענת העוטר, נוכח העובדה כי קיים סיכוי רב שעונש מאסרו יקוצר בקרוב, זו תהיה לו חופשתו الأخيرة במסגרת המאסר. חופשה זו תיגע נוכח חומר מודיעיני שליל, שנცבר בעניינו; הוא זוכה לאמון גבוה מצד גורמי השב"ס, ותנאי מעצר הבית שבירות ממשמעת ולא חומר מודיעיני שליל, ממחדר שהה לו במהלך מעצר הבית במסגרת תיק המעצר. מחדל זה הסביר כבדיע בזמןאמת, ולכן רק שלא נפגעו תנאי אלא אף הורחב חלון היציאות שהיה לו בשעתו. לשיטת העוטר, ראוי לתת בו אמון, והוא בכך כדי לשדר אותן חיובי גם לשאר האסירים מסווגו. אכן, שיקול דעת הגורמים המוסמכים הוא רחב בעניין זה, אך אין זה סביר לפגוע כל כך בחופשתו של אסיר, שהרתקע שלו הוא כל כך חיובי. כל מה שהוא מעוניין בו היא האפשרות לצאת, ولو לזמן קצר, עם ילדיו מחוץ לבית, במסגרת חופשתו.

3. עמדת שירות בתי הסוהר (להלן: **המשיב**) היא כי דין העתירה להיזהות. המשיב עדכן כי אמו של העוטר אושרה כערבה צמודה, ומשכך חלק זה בעתירה מתיתר. בכל הנוגע לתנאי החופשה, המדיניות היא שחופשות ראשונות של אסיר, מطبع הדברים, נקבעות עם תנאים קשים בתחילת הדרכו, ואלה מופחתים בהדרגות, ככל שלא נרשומות הפרות מצדו. העוטר יצא לחופשה אחת עד כה; אכן, תקופת מאסרו היא קצרה, אך אין בכך כדי להצדיק סטייה מדיניות המשיב. עצם יציאתו של האסיר לחופשה היא בגדר הטבה. תנאי החופשה נקבעו לאחר קבלת עמדת משטרת ישראל. עצם העובדה שהאסיר מומלץ לחופשה על ידי גורמי בתי הסוהר, תלואה בתפקודו החיובי. רוב האסירים לא

ווצאים לחופשות בתחילת המאסר. ומכאן שההחלטה המשיב היא סבירה, ואין להתערב בה.

4. לאחר שבחןתי את טענות הצדדים, מגע אני למסקנה שאין מנוס מחלוקת העתירה. כפי שציין כב' השופט מלצר בע"ב 8734/08 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים; 2009; בפסקאות 7-8 להחלטתו):

הביקורת השיפוטית על החלטה בוגר ל有期שה, ככל ביקורת על החלטת רשות מנהלית, היא ביקורת מצומצמת יחסית ומוקדמת לבחינת סבירות ההחלטה, או לבחינה האם נפל בה גם אחר המצדיק התערבות, שהרי בית המשפט אינו שם את שיקול דעתו תחת שיקול דעתה של הרשות המוסמכת [...] הילכה היא כי חופה אינה נמנית על זכויות הבסיס המוקדמות לאסיר, אלא היא בבחינת הטבה הננתונה לשיקול דעתו של הגורם המוסמך.

מהותו של שיקול הדעת גוזרת את מהות הביקורת השיפוטית עליו. לא הרי ביקורת שיפוטית על אודות פריבילגיה כהרי ביקורת שיפוטית על אודות פגעה נטענת בזכות יסוד (עת"א 17-02-35690 מוסלמאני נ' שירות בתי הסוהר (פורסם במאגרים; 2017)). אני מבין הבן היטב את הטעם בעתרתו של האסיר. ויתכן שלו אני הייתי בא בנסיבות של הגורמים המוסמכים הייתי מוצא לנכון לאפשר לו יצאה מחוץ למעצר הבית, ولو למספר שעות, לאור התנהלותו הטובה, עלייה אין חולק. אך מבחינה משפטית, כל שעלי לבחון הוא האם ההחלטה שלפני היא סבירה, ומשנמצא כי נלקחו בחשבון כל השיקולים העומדים על הפרק, ונוכח המדיניות הנהוגת בתחום זה, לא מצאתי את אותו חוסר סבירות קיצוני, שרק בהתקיימו ניתן יהיה להצדיק התערבות שיפוטית.

אני משוכנע שלא יהיה בתוצאה זו כדי לרפות ידיו של העותר, שהתנהגותו החיובית ראוייה לשבח ולעידוד.

העתירה נדחתת.

המציאות מתחבקשת לסגור את התקיק, ולשלוח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ט تموز תשע"ז, 13 ביולי 2017, בהעדר הצדדים.